

CULTURA...? DE QUINA MARCA?

- Quin LACOSTE que portes!
- Jo sempre gasto BIC.
- Està molt bé aquest LOEWE.
- Un CAMEL anirà a l'hora.
- Aquest MALBORO és andorrà.

Miquel Colomer i Planagumà

Va néixer a Olot l'any 1952 i actualment viu a Granollers.

Comentaris o expressions com aquestes ja no són possibles si es vol utilitzar un llenguatge precís:

LACOSTE també és un model de cotxe, això sí: amb el cocodril a les anques. BIC pot ser un perfum dins un curiós envàs d'aplicació ràpida, un encenedor o una maquineta d'afaitar. LOEWE és una marca de maletes? de televisors? o potser és una xarxa de botigues? Hi ha rellotges CAMEL, i ja no sempre és possible encendre un MARLBORO: podria provocar un incendi en un magatzem de wambes o de pantalons texans.

En el camp de les colònies, els desodorants i els perfums la cosa ja esdevé una autèntica disbauxa. El més sòmines de la casa potser no fa rellotges, però segur que és capaç de presentar, per Nadal, una nova línia de productes de perfumeria, això sí: relacionada amb l'esquí de fons a l'Himàlaia o el surf a Hawai.

És una qüestió de màrketing.

Una paraula que és nova al nostre paisatge, però que s'ha estès com una imparable marea negra a partir del moment en què Europa ha començat a saltar el Pirineu.

I la paraula no ha vingut sola. Han aparegut com bolets, els experts en la nova assignatura. Gent que se les pensa totes per aconseguir inundar el mercat de qualsevol cosa, i vendre'n a munts.

Els experts en màrketing són els qui van descobrir que, cada vegada més, es consumeixen els productes per la forma que tenen o l'envàs que els conté abans que no pas per la seva essència. Són també els qui han descobert que molts productes no es venen ni tan sols per l'envàs, sinó per la imatge de la marca que els empara i que dóna prestigi i seguretat als qui els utilitzen.

Per cultura es poden entendre moltes coses, per exemple la facilitat d'algú per completar mots encreuats o per destacar al Trivial Pursuit.

Però ningú no entén com a activitat cultural llaurar la terra, teclejar codis de clients en un ordinador o descarregar un camió de farina. Només els antropòlegs, i encara només quan parlen dels nuba de kau o dels papús de